

DAGSINS MEINING

Grannasamstarv

Ísland og Føroyar hava gjørt avtalu um búskaparligt samstarv. Vit kenna ikki avtaluna í smálutum, men sum skilst er talan um eina EBS líknandi avtalu. Hetta merkir, at vørur, tænastur, kapitalur og fólk kunnu flytast frítt millum bæði londini.

Tað er sjálvsagt, at føroyingar samstarva við grannarnar fyri norðan. Ísland og Føroyar hava gomul søgulig bond, okkara mentanir eru á mangan hátt líkar, og vit eru sum sagt av næstu grannum. Tjóðirnar hava ymiskar vinnur, so einki er at ivast í, at føroyskar fyritøkur hava nógv at vinna við at økja um útflutningin til Íslands. Talan er sjálvsagt um vinnuøki, har vit eru á odda, eitt nú innan fiskivinnutøkni og framleiðslu av ávísari fiskiveiði-útgerð. Men hví ikki royna onnur øki við, har føroyskar fyritøkur eru frammalaga eitt nú innan kunningartøkni og byggivinnu? Vit kundu eisini nevnt bryggjaríini, ið framleiða öl og sodavatn á hægsta altjóða dygdarstöði.

Hvat kapitalflutningi viðvikur stingur vanligi óttin fyri, at íslenskar fyritøkur, skulu kunna yvirtaka føroyskar fyritøkur, seg upp so av og á, og hesin óttin fer ikki at minka av avtaluni. Til hetta er í fyrsta lagi at siga, at alivinnan er tryggjað við einum føroyskum fyrirvarni, um forðar útlenskum fyritøku í at eiga meira enn 30% av partapeninginum í føroyskari alifyritøku. Í øðrum lagi er at siga, at soleiðis eru nú einaferð treytirnar í nútímans altjóðagjærdum búskapi. Tí vinnulívið, ið ikki kann liva upp til hesar treytir, er ikki lív lagað í tí marknaðarbúskapi, sum ræður í øllum heimurin í dag, har sjálvt kinverjar eru meira ella minni farnir yvir til marknaðarbúskap. Hartil kemur at einki forðar føroyskum fyritøkum at gera íløgur í Íslandi.

Avtalan hevur aðrar fyrimunir og tykist lata upp fyri einum vittfevandi samstarvi innan útbúgving og mentanarsamstarv. Hetta er at fegnast um, og vit vóna at føroyskir ungdómar fara at nýta høvi at søkja til íslenskar lærustovnar í styttri ella longri tíðarskeið. Tað er alt vorið meira vanligt at lesandi taka partar av eini útbúgving í øðrum landi. Avtalan skuldi givið eitt gott høvi hjá ungum føroyskum lesandi her ella í Danmark at roynt seg eina tíð í Íslandi. Somuleiðis er at vóna, at ungir íslendingar fara at koma hendan vegin at lesa í styttri ella longri tíð. Ein fortreyt fyri, at hesir møguleikar kunnu troystast, er, at tað verða skaptir fíggarligir møguleikar fyri hesum, og hetta eiga báðar stjórnir tí at umhugsu sum skjótast. Avtalan skal samtykkjast á altingi og á lögtingi og tað er at vóna, at hetta hendiruttan trupulleikar. Vit kunnu so bara fegnast um, at landsstýrið og tað vil siga løgmaður sum umsitur hetta málið, saman við sínum fólkm hava gjørt eitt gott arbeiði.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Finnbjörg Nattestad
finnbjorg@sosialurin.fo
Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Semingsmenn!!

Hanna Lisberg
Fyrrv. Skrivari í F.A.

Tá undirritaða dittar sær at skriva um semingsmenn, so kemur hetta lutvis av, at útvarpsmaður spurdi lögfrøðing, um semingsmenn fingi nakra upplæring!

Sjálv havi eg í mong ár sitið í samráðing um sáttmála - og sostøtt eisini við semingsmenn. Tann fyrsti, sum eg kendi, var sýslumaðurin Gunnar Dahl Olsen. Hann hevði hjálparmann, sum hann lærði upp. Gunnar D. Olsen var ein sera góður semingsmaður. Strangur var hann á tann hátt, at hann kravdi nógv. Fyrst av sær sjálvum so okkum báðum portum. Fyrsta dagin, hann kom uppi bað hann um úrslit av samráðingum. "*Nei, hini gomlu, je vil siggja úrslit av realitetssamráðingum."* Vit fingi alt aftur í høvdið.

"*Seið tykkum at arbeiða við realitetssamráðingum."*

Tá hann so kom aftur dagin eftir, "jú eitt sindur er hent,

Tað er blivin ein ringur vani hjá Høgna Hoydal at kalla tey fyri lygnarar, hann er ósamdur við. Tað ber snøgt sagt ikki til at hava aðrar meiningar enn hann, so rópar hann "Lygnari!", men sjálvur er hann reinur sum nýsleiktur kálvur.

Sum ikki einaferð kallar hann meg fyri lygnara nú í einum aftursvari til ein greinastubba, eg skrivaði um ágangin móti arbeiðarafeløgnum, sum eru í verkfalli, eisini frá tjóðveldismonnum.

Høgni kann sjálvsagt vera ósamdur - tað er jú ein politisk meting - men tað er tíverri ikki nokur lygn, at Tjóðveldið stingur arbeiðarafeløginí í ryggin við sínum atburði hendan

síðsta mánaðin. Eg nevndi sum dømi m.a. atburðin hjá landsstýrismanninum í fíggjarmálum, skrivininga hjá formanninum í Ungu Tjóðveldinum og skrivninga hjá tjóðveldisblaðnum Fregnum.

Høgni sigur at eg lúgvi, tá eg sigi, at hann hevur kallað lønarkrovini á-byrgdarleys. Men tað var ikki tað eg skrivaði. Eg skrivaði at hann "gevur

Bjarni Mikkelsen og Sverri Egholm, báðir dúgligir semingsmenn. Men allarbesti av øllum semingsmonnum, eg kenni var Dánjal Bærentsen, sum tá var einsamallur djóralækni í landinum. Hann gjordi greitt yvir fyri landsstýrinum, at nú hevði hann tikið av og var semingsmaður burtur av, tá hann varð boðsendur. Djórlæknatænastan lá lamin, meðan semingsfundirnir vóru! T.d. hendi tað, at ein kúgv var ógvuliga sjúk. Bóndin fekk at vita, at hann skuldi drepa kúnna, um hon var so sjúk at hon leið. Og so var. Júst tí arbeiddi Dánjal so harð; vit sótu í dagavis - og eingin slapp at hava samband við nakran uttanfyri fundarhølini. Eg føli trongd til at takka Dánjal Bærendsen fyri, hvussu iðin hann var - at fáa eina loysn, sum hann eisini fekk. Meðan semingin fór fram, var tað sera tungt - mat fingi vit, men ongan svøvn.

Eg skilji, at bæði Jógvan Sundstein og Jógvan Ámundsson hava ella hava havt sama frangangshátt. Í útvarpinum hoyrði eg teirra góðu frásagnir og svar. Høvuðsuppgávan: semingsuppskot - ikki bara eitt, nei semingsmenn mugu virða báðar partar og ikki tveita frá sær, tá eitt uppskot fellur og spæla fornermaðir og hótta við uratkvøðu. Teir hava ikki skilt uppgávu sína rætt. Nei, teir eiga at halda fram. Persónliga kenni eg ikki hesar báðar, men eg git, at teir hava ov litlar royndir. Tað er eingin skomm at spyrja undanfarnar semingsmenn um ráð. "Go on, go on" við semingsuppskotum og fari virðiliga fram móti báðum portum. Ein av teim mongu arbeiðsgevarum, sum eg hevði stóra virðing fyri, er nú komin væl til árs - og sendi eg honum alt tað besta, nú ið árinu eru so mong. Tygum høvdu mangt gott orðið til okkara, og tá tygum fyltu 25. april fingi vit lagkøku og kaffi á Hafnia. Takk fyri.

men alt ov lítið, tó hetta er byrjan."
Báðir partar fingi so nokur orð við G.D.O. "Minnist til, at tá ósemjan er av, og tit hava slakað eitt sindur báðir partar, so kemur dagligi dagurin aftur - tá eru báðir partar greiðir yvir, at tit hava brúk fyri hvørjum øðrum."
Vit fingi eitt semingsuppskot fyri og annað eftir - til vit at enda samdust. Takkað veri einum góðum semingsmanni. Einki verkfall.

Annar semingsmaður; Jóannes Rasmussen, jarðfr. Eisini sera góður semingsmaður, sum kom við einum semingsuppskoti fyri og øðrum eftir. So vóru:

»Lygn! Lygn! Lygn!« mjarrar Høgni í sama lag

sinum landsstýrismanni sín fulla stuðul, tá hesin fer í part við arbeiðsgevarunum og kallar lønarkravið hjá arbeiðarafeløgnumum á-byrgdarleyst". Tað er tíverri ein sannroynd, at nú Karsten Hansen hevur verið í andglettinum, hevur Høgni fleiri ferðir givið Karsteni sín fulla og treytaleysa stuðul, ja róst honum til skyggja.

Høgni sigur at eg lúgvi, tá eg sigi at Tjóðveldið hevur blakað ábyrgdina fyri fyrsta sjúkadegi frá tí almenna yvir til fákfeløginí og arbeiðsgevarar at berjast um. Hann sigur at teir við lóg hava álagt arbeiðsgevarum at gjalda henda fyrsta sjúkadagin. Veruleikin er, at bæði sambært fákfeløgnum og arbeiðsgevarunum elvir hetta til øktar trupulleikar í samráðingunum, tí tá ið ar-

Tøl ið tala

Arbeiðarafeløginí í verkfalli

Helvtarmunur er á vøkstrinum í eini arbeiðaraløn og vøkstrinum í BTÚ, so arbeiðsmannalønin er ikki farin við lønarvøkstrinum í føroyska samfelagnum, men arbeiðarastætlin kann skoða eina gjógv millum stættirnar, sum sigur, at BTÚ er vaksið við 107% síðani 1985, meðan arbeiðaralønin sama tíðarskeið bert er vaksin við 59 %

Almennu tølini tala fyri seg, tá tað skal doku-menterast, at tað er ikki tímalønti arbeiðarin, sum er farin við lønarvøkstrinum seinnu mongu áriní. Hinvegin prógva tølini, at arbeiðarin heldur hevur verið við sviðusoð og ikki hevur fingið lut í vøkstrinum í BTÚ - bruttotjóðarinntøkuni - sum er vanligi málisstokkurin fyri vinnuliga inntøkuskapanina í samfelagnum.

Longu tíðliga í kjakinum um lønarvøkstur eydnaðist arbeiðsgevarunum at geva fólki ta fatan, at arbeiðsfólk hava fingið størri lønarhækkan, enn onnur, men hetta er so langt frá veruleikin og er langt av leið og tað prógva tølíni.

Arbeiðsgevararnir nýttu hetta í stóran mun sum høvuðsargument fyri at siga, at arbeiðarafeløginí ikki eiga

at koma sær at biða um meira í løn, men tølíni skjóta hol í argumentiní hjá arbeiðsgevarunum.

Eftirkannar ein tølíni, so er myndin ein onnur og arbeiðarin er við sviðusoð.

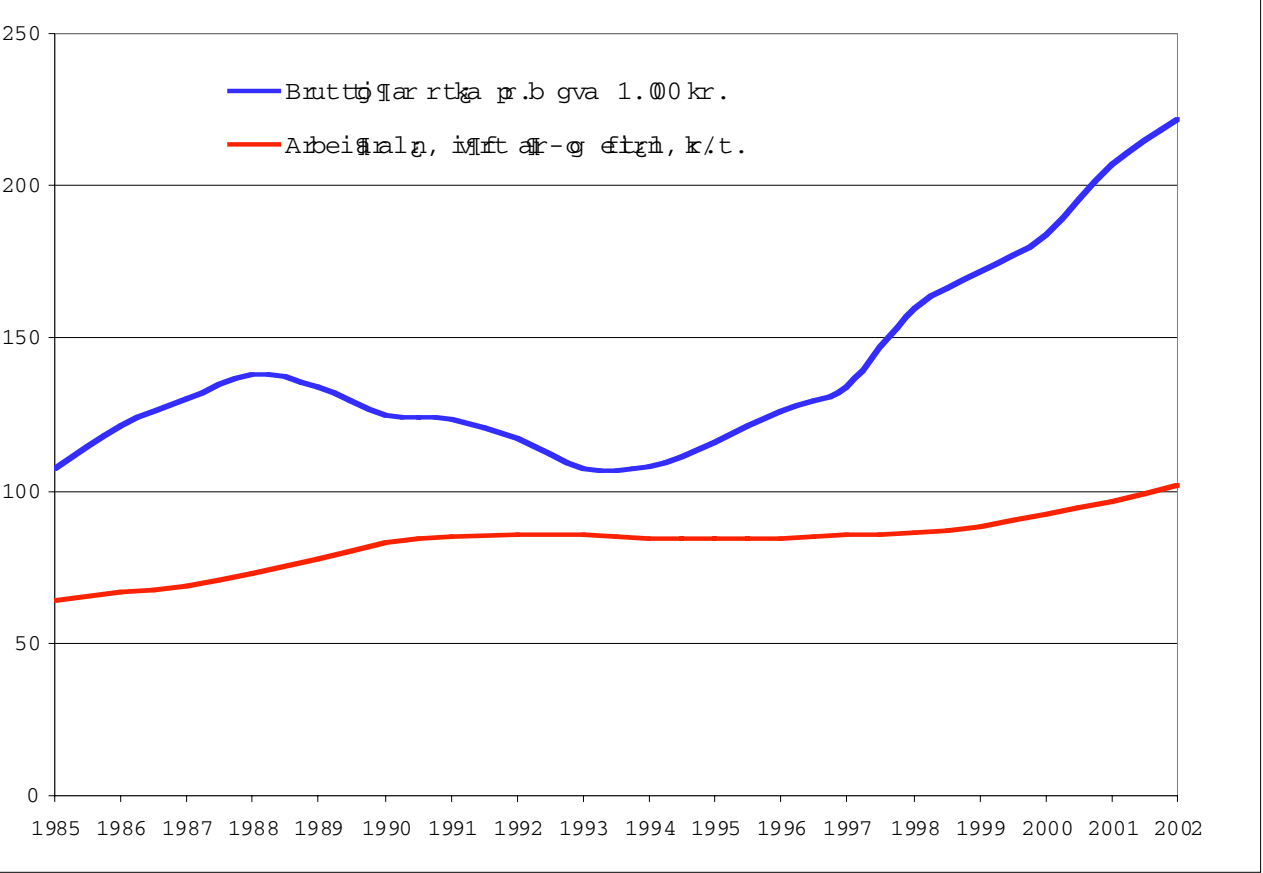
Tøl og talvurnar niðanfyri vísa hetta, men lat okkum greiða frá tølunum og talvunum.

Arbeiðsbólkarnir, sum nevndir eru, eru arbeiðsbólkar, sum Hagstova Føroya vanliga nýtir at gera samanberingar við. Arbeiðsmannaløn, handverk-arar, starvsfólk (8. lønarstig) og tænastrumenn (35. lønarstig). Hetta eru stig, ið ikki eru høgt á lønarstiganum. Og tølíni eru við eftir- og frítíðarløn og eisini vist uttan eftir- og frítíðarløn. Á myndunum (graf-unum) eru tølíni tó við hesum).

Tølíni vísa munin í krónum og oyrum og siga ikki so lítið.

Byrjað verður í 1985, tí starvsfólk í fóstumstarví og við fastari løn fóru niður í løn í 90'unum, tá kreppa var. Farast má aftur um kreppuna, fyri at fáa rættvísa mynd. Fastlont fóru niður í løn og eftirløn, meðan tímalønt á pappír-inum høvdu óbroytta tímaløn, men í veruleikanum mistu arbeiði og tað sæst ikki í turru tølunum.

Líkamikið hvussu tølíni verða vend,so er munurin millum arbeiðaralønir og

Samanbering millum Bruttotjálur rtáku pr. b gva

og Arbeidaraløgnina,

rokna frt ar- og eftirløn

aðrar lønir vaksín - eisini, ella kanska serliga, seinnu áriní. Vil ein gera alt heilt skilligt, so ber til at rokna í prosentum og tá siga tølíni, at BTÚ frá 1985 til 2002 er vaksið við 107 %. Arbeiðsmannalønin er sama tíðarskeið bert vaksin við 59 %. Viðmerkjast skal, at arbeiðarafeløginí meta, at nevndu lønarbólkar eru komnir á eitt støði, sum er rimuligt, men at gjógvin til arbeiðaralønina er ov breið

Nýggj støða: arbeiðsgevarar virknari leikut í tiltøkum

Arbeiðarafeløginí í verkfalli

Nú raka arbeiðsgevararnir meint við sínum tiltøkum, t.d. leggja arbeiðsgevararnir strandferðsluskipiní

Tiltakið hjá arbeiðsgevarunum, við Arbeiðsgevarafelagnum á odda, har teir hava latið aftur heilsulur og oljusulur/bensinstøðir, gevur eina nýggja stoðu í verkfallinum.

Arbeiðsgevarar hava nú virknari leiklut í verkfallstiltøkunum. Arbeiðsgevararnir hava við sínum tiltøkum læst støðuna sera fasta.

Nú eru tað ikki arbeiðarafeløginí í verkfalli, sum við sínum verkfalls-forðingum gera, at vøra og brennievni ikki fæst kring landið, men arbeiðsgevararnir, sum hava latið virkir og heilsulur aftur.

Arbeiðarafeløginí royndu við hówsemi at bera so í

bandi, at tiltøkini skuldu ikki raka tey veikastu, eittnú gomul og sjúk. Eisini gjordu feløginí alt fyri, at ferðafólkafluttningur t.d. við strandfaraskipum, skuldi ikki steðga. Alt hetta hevur havt við sær eina rúgvu av undantøkum og eisini nógvu umsiting av hesum.

Nýggja støðan hevur við sær, at arbeiðsgevararnir hava tikið sær leiklutin sum leiðandi parturin við-víkjandi verkfallstiltøkum. Tessvegna er sera trupult hjá arbeiðarafeløgnum at gera av, hvussu verkfalls-tiltøkini raka og hvørji undantøk kunnu gerast veruleiki. Bólturin hesum viðvíkjandi liggur hjá arbeiðsgevarunum.

Ein avleiðing av nýggju støðuni tykist vera, at strandfaraskip verða løgð. Tað eru tað als ikki arbeiðarafeløginí í verkfalli, sum vilja hetta, men arbeiðsgevararnir. Tað eru teirra

tiltøk, sum nú raka meint. FAG leggur strandferðsluskipiní

Arbeiðarafeløginí hava lagt dent á, at eittnú ferðafólkaflutningur skal ikki tarnast av verkfallinum. Um arbeiðsgevararnir fara at vísa somu atlit er ilt at siga, men hetta sær ikki út til at vera støðan. Nú frættist, at ein avleiðing av tiltøkunum hjá arbeiðsgevararnir verða funnið møguleikar og kunnu t.d. vísa á, at strandferðsluskip, t.d. Smyril, kann bunkra við oljukeina í Havn, um vilji er at varðveita samferðsluna sjóvegis.

Nýggja støðan hevur óivað við sær, at tyngri verður at fáa verkfallsraktu samfelagshjólíni at mala, men skuldina hava arbeiðsgevararnir, sum hava tikið sær virknan og herðrendan leiklut í verkfalls-

tiltøkunum, og Føroya fólk merkja longu tiltøk teirra.

Verkfallsstöðan er altíð óheppin og rakar á ymsan hátt, men tiltøkini hjá arbeiðsgevarunum gera bert støðuna ólíðiligari. Hvørt Arbeiðsgevarafelag fer at vísa somu samfelagsatlit, sum arbeiðarafeløginí hava við undantaksloyvum og hówsemi, vil tíðin vísa. Arbeiðsgevararnir spæla nú leiklutin sum verkfallsvirknir leikarar í femstu røð á samfelagspallinum, ein leiklutur, ið kreivur skynsemi og ábyrgdarkenslu.

Lønarlag í londum kring okkum

Arbeiðarafeløginí í verkfalli

Vanliga sammeta vit í Føroyum okkum við lond sum Ongland, Danmark, Noreg, Finnland og Frankariki.

Sambært tølum hjá International Lønstatistik, so er lønarhækkingin í hesum londum í 2002 millum 4 og 5 prosent. Tølíni eru fyri 4. ársfjórðing í 2002.

Opið bræv til Karsten Hansen, landsstýrismann

Hanna Lisberg
Tórshavn

Hvussu nógv kostaðu stólarnir í tinghúsinum hvør? Ger so væl at svaraða her í blaðnum.